

O femeie

Pasare maiastră în zori și miez de seară

Oh, greutatea ne apasă perpetuu

A fii femeie mereu mă-nfioară

Și totuși, o liniște sfâșietoare mă rupe în bucați

Echilibrate, asemeni unui magazin bine organizat

Ce dăinuie prin iubire de oameni și oricare fiinte

Vii.

Pasare cu aripă ruptă ce stă într-o parte,

Se vede doar atunci când stă ghemuită sub dușul rece /cald

Poate o fi de la geanta ce-o poartă mereu

Pe partea dreaptă, parte simțului practic și exactă

Controlată de viceversa ei, la nivel

Neuronal.

Ce-i un creier de pasăre când corpul ei zburda continuu?

Doar instincte și emoții ce-ar izbucni la cea mai mică ocazie din cutia ce-s
captive,

Orice suflet ce nu-i

Monocrom.

Oh, complex om

